

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
96/C 101/01	Ecu.....	1
96/C 101/02	Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> , voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen) (Week van 26 tot en met 30 maart 1996)	2
96/C 101/03	Informatieprocedure — Technische voorschriften (*)	2
96/C 101/04	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak nr. IV/M.718 — Phoenix/Comifar) (*)	4
96/C 101/05	Steunmaatregelen van de Staten — C 54/95 (ex N 777/95, N 780/95, N 790/95, N 791/95, N 793/95, N 794/95) — Italië (*)	4
96/C 101/06	Steunmaatregelen van de Staten — C 61/95 (ex NN 69/94) — Duitsland (*)	7
	II Voorbereidende besluiten	
	Commissie	
96/C 101/07	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake uitrusting van zeeschepen (*)	13
96/C 101/08	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3813/92 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
	III <i>Bekendmakingen</i>	
	Commissie	
96/C 101/09	Bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie of de belasting bij uitvoer van durumtarwe naar alle derde landen	15
96/C 101/10	Europees economisch samenwerkingsverband — Bekendmaking krachtens Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 — Oprichting	16

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

2 april 1996

(96/C 101/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	38,9575	Finse mark	5,92522
Deense kroon	7,31789	Zweedse kroon	8,54543
Duitse mark	1,89584	Pond sterling	0,838974
Griekse drachme	308,549	US-dollar	1,28002
Peseta	159,363	Canadese dollar	1,73507
Franse frank	6,46219	Yen	137,308
Iers pond	0,813746	Zwitserse frank	1,52694
Lire	2005,15	Noorse kroon	8,21774
Gulden	2,12061	IJslandse kroon	84,8783
Oostenrijkse schilling	13,3314	Australische dollar	1,63539
Escudo	195,511	Nieuwzeelandse dollar	1,87138
		Zuidafrikaanse rand	5,12553

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telexapparaat met automatische beantwoorder (nr. 21791) en een telekopieerapparaat met automatische beantwoorder (nr. 296 10 97) die dagelijkse gegevens betreffende de berekening van de landbouwmrekeningskoersen verstrekken.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Recapitulatie van de aanbestedingsprocedures, gepubliceerd in het *Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, voor door de Europese Gemeenschap (EG) gefinancierde projecten (Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) of begroting van de Europese Gemeenschappen)

(Week van 26 tot en met 30 maart 1996)

(96/C 101/02)

Nummer van de aanbesteding	Nummer en datum van het <i>Supplement op het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen</i> „S”	Land	Project	Uiterste aanbestedingsdatum
4117	S 61 van 27. 3. 1996	Indonesië	ID-Jakarta: Werkstations voor beeldverwerking en GIS-token (<i>Aanvullende inlichtingen</i>)	15. 4. 1996

Informatieprocedure — Technische voorschriften

(96/C 101/03)

(Voor de EER relevante tekst)

- Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften
(PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8).
- Richtlijn 88/182/EEG van de Raad van 22 maart 1988 houdende wijziging van Richtlijn 83/189/EEG
(PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75).
- Richtlijn 94/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 tot tweede substantiële wijziging van Richtlijn 83/189/EEG
(PB nr. L 100 van 19. 4. 1994, blz. 30).

Door de Commissie ontvangen kennisgevingen van nationale ontwerp-voorschriften op technisch gebied:

Referentie (*)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (*)
96/35/E	Voorontwerp van een beschikking, waarmee het overzicht van UNE-normen en van de overeenkomstige ISO- en Cenelec-normen, welke in de aanvullende technische instructie MIE-AEM 1 van de regeling van hef- en onderhoudsapparatuur is opgenomen, wordt bijgewerkt, en waarmee het gebruiksrecht van het „N”-merk als garantie voor uitvoering overeenkomstig de voorschriften wordt erkend	5. 6. 1996
96/59/NL	Besluit veiligheid attractie- en speeltoestellen	24. 5. 1996
96/60/D	Besluit inzake boter, tevens besluit tot wijziging van voorschriften op het gebied van melk en margarine	28. 5. 1996
96/61/D	Achste besluit tot wijziging van het Scheepsveiligheidsbesluit	28. 5. 1996
96/62/NL	Besluit houdende wijziging van het besluit organisch-halogeengehalte van brandstoffen (Staatsblad 1994, 854. NB: nog niet in werking getreden)	gesloten
96/63/NL	Typekeuringsregeling houtkachels luchtverontreiniging — koolstofmonoxide	29. 5. 1996
96/64/I	Goedkeuring van de berekeningsmethode van de systematische benuttingsindex van de toleranties en van de kwaliteitsindex van de totale productie van elke afzonderlijke meststoffenproducent	24. 5. 1996

Referentie (*)	Titel	Standstill-termijn drie maanden (2)
96/44/B	Ontwerp van een koninklijk besluit betreffende het in de handel brengen van (fop)spenen voor zuigelingen en kleine kinderen	26. 6. 1996
96/51/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Kasten voor het individuele leidingennet — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/52/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Kabels type V — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/53/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Telefoonaansluiting — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/54/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — TVD-kabels — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/55/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Voorzieningen voor verbinding en distributie — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/56/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Kasten voor het gemeenschappelijke leidingennet (C0, C1, C2, C3 en C4) — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/57/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — TVV en TVHV-kabels — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996
96/58/P	Infrastructuren van het abonnee-telecommunicatienet (RITA) — Privé-abonneeblok — Technische specificaties en kwaliteitseisen	28. 6. 1996

(1) Jaar — registratienummer — kennisgevende Lid-Staat.

(2) Termijn waarbinnen de Commissie en de Lid-Staten commentaar kunnen leveren.

(3) De gebruikelijke informatieprocedure is niet van toepassing voor kennisgevingen met betrekking tot de farmacopee.

(4) Geen vervaldatum omdat de Commissie de motivering inzake de urgentie heeft aanvaard.

De Commissie herinnert aan haar mededeling van 1 oktober 1986 (PB nr. C 245 van 1. 10. 1986, blz. 4) volgens welke zij van oordeel is dat, indien een Lid-Staat een technisch voorschrift vaststelt dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 83/189/EEG valt, zonder het ontwerp mede te delen aan de Commissie of de standstill-verplichting na te komen, het aldus vastgestelde voorschrift niet kan worden toegepast jegens derden in het rechtsstelsel van de betrokken Lid-Staat. De Commissie is derhalve van oordeel dat de partijen het recht hebben van de nationale rechterlijke instanties te verwachten dat zij weigeren nationale technische voorschriften toe te passen die niet volgens de vereisten van het Gemeenschapsrecht zijn aangemeld.

Voor eventuele inlichtingen over de kennisgevingen kunt u terecht bij de nationale diensten waarvan een lijst is gepubliceerd in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 67 van 17 maart 1989.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie

(Zaak nr. IV/M.718 — Phoenix/Comifar)

(96/C 101/04)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 20 maart 1996 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad⁽¹⁾. Belanghebbende derden kunnen een afschrift van deze beschikking verkrijgen door een schriftelijk verzoek in te dienen op onderstaand adres:

Europese Commissie,
Directoraat-generaal Concurrentie (DG IV),
Directoraat B — Task Force Fusiecontrole,
Kortenberglaan 150,
B-1049 Brussel.
Fax nr.: (32-2) 296 43 01.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989; Verordening gerectificeerd in PB nr. L 257 van 21. 9. 1990, blz. 13.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 54/95 (ex N 777/95, N 780/95, N 790/95, N 791/95, N 793/95, N 794/95)

Italië

(96/C 101/05)

(Voor de EER relevante tekst)

(Artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991)

Bekendmaking van de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS van 27 november 1991, aan de overige Lid-Statens en andere belanghebbenden, inzake steun die Italië besloten heeft te verlenen aan Ferriera Acciaieria Casilina SpA, Acciaierie del Sud SpA, Officine Laminatoi Sebino SpA, Montifer Srl, Moccia Irme SpA en Mini Acciaieria Odolese SpA

Bij onderstaand schrijven heeft de Commissie de Italiaanse regering in kennis gesteld van haar beslissing de procedure van artikel 6, lid 4, in te leiden:

„Op 8 september 1995 heeft de Italiaanse Staat bij de Commissie 22 gevallen van toepassing van wet nr. 481 van 3 augustus 1994 betreffende ontmanteling van particuliere staalondernemingen in Italië aangemeld. De beslissing tot inleiding van de procedure betreft uitsluitend de zes navolgende gevallen:

a) steunmaatregel N 777/95, een bedrag van 2 908 miljoen lire ten gunste van Ferriera Acciaieria Casilina SpA met zetel te Montecompatri (Rome), die op 18 juli 1963 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermindering bedraagt 80 000 ton warmgewalste produkten;

b) steunmaatregel N 780/95, een bedrag van 21 647 miljoen lire ten gunste van Acciaierie del Sud SpA met zetel te Napels, die op 2 november 1970 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermindering bedraagt 250 000 ton warmgewalste produkten en 300 000 ton staal;

c) steunmaatregel N 790/95, een bedrag van 20 280 miljoen lire ten gunste van Officine Laminatoi Sebino SpA met zetel te Pisogne (Brescia), die op 31 juli 1979 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermindering bedraagt 270 000 ton warmgewalste produkten en 280 000 ton staal;

d) steunmaatregel N 791/95, een bedrag van 3 474 miljoen lire ten gunste van Montifer Srl met zetel te Montichiari (Brescia), die op 23 juni 1983 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermin-

dering bedraagt 270 000 ton warmgewalste producten;

- e) steunmaatregel N 793/95, een bedrag van 13 509 miljoen lire ten gunste van Moccia Irme SpA met zetel te Napels, die op 1 juli 1983 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermindering bedraagt 288 000 ton staal en 165 000 warmgewalste producten;
- f) steunmaatregel N 794/95, een bedrag van 5 437 miljoen lire ten gunste van Mini Acciaieria Odolese SpA met zetel te Odolo (Brescia), die op 4 mei 1972 rechtspersoonlijkheid heeft verkregen; de capaciteitsvermindering bedraagt 40 000 ton staal en 185 000 ton warmgewalste producten.

Bij schrijven van 13 oktober 1995 (D/23297) heeft de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS verzocht om de mening van de Lid-Staten over de zes voorgenomen steunmaatregelen ten behoeve van sluitingen.

Bij haar goedkeuring van de Italiaanse wet nr. 481 van 3 augustus 1994 betreffende ontmanteling van particuliere staalondernemingen in Italië heeft de Commissie, na te hebben vastgesteld dat de wet voldoet aan de Staalsteuncode en in het bijzonder aan het bepaalde in artikel 4 daarvan, de Italiaanse autoriteiten ertoe verplicht individuele gevallen van toepassing van de betrokken wet vooraf aan te melden.

In dezelfde beslissing heeft de Commissie bepaald dat zij in elk afzonderlijk geval haar goedkeuring zou verbinden aan naleving van de volgende criteria:

- de steun mag uitsluitend worden verleend aan staalondernemingen die vóór 1 januari 1991 rechtspersoonlijkheid verkregen hebben en die sinds januari 1991 de structuur van hun productie en hun installaties niet gewijzigd hebben;
- wat de regelmaat van de productie betreft werd bepaald dat, om steun te mogen ontvangen, de onderneming gedurende het hele jaar 1993 en in 1994 tot en met de maand februari (toen wetsdecreet nr. 103 bij de Commissie werd aangemeld) gemiddeld ten minste één ploeg per dag, dan wel ten minste acht uur per dag, gedurende vijf dagen per week in bedrijf moet zijn geweest;
- het deel van de onderneming dat gesloten wordt, moet vrijwillig geliquideerd worden en alle installaties waarvan het eigenaar is, moeten worden vernietigd;
- de steunontvangende ondernemingen „mogen niet rechtstreeks of indirect in de zin van Beschikking nr. 24/54 van de Hoge Autoriteit vallen onder de zeggenschap van een onderneming die zelf een ijzer- en staalonderneming is of die over andere zodanige ondernemingen zeggenschap heeft, en mag zelf geen zeggenschap over een zodanige onderneming uitoefenen”. Daarom heeft de Commissie bepaald dat de

te sluiten lokatie en die welke in bedrijf zal blijven, moeten behoren tot onderscheiden rechtspersoonlijkheden, die onafhankelijk van elkaar bestuurd worden. Voorts is bepaald dat de onderneming die steun voor sluiting ontvangt en geliquideerd wordt, overeenkomstig de Italiaanse wet uitsluitend bestuurd mag worden door de liquidateuren en enkel met het oog op de nakoming van verplichtingen in verband met de liquidatie.

Uit de gegevens die de Commissie bekend zijn en die in hoofdzaak gebaseerd zijn op hetgeen de Italiaanse autoriteiten in de door hen verstrekte informatie verklaard hebben alsmede op de toegezonden documentatie, blijkt dat:

- a) de zes ondernemingen vóór 1 januari 1991 rechtspersoonlijkheid verkregen hebben,
- b) zij sedert 1 januari 1991 de structuur van hun productie en hun installaties niet gewijzigd hebben, hetgeen blijkt uit onafhankelijk onderzoek van deskundigen dat aan de Commissie is overgelegd.

In de hiervoor vermelde beslissing van de Commissie tot goedkeuring van wet nr. 481 van 3 augustus 1994 is opgenomen dat de steun voor sluitingen uitsluitend kan worden geacht verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te zijn, als de onderneming alle EGKS-productieactiviteiten definitief staakt. Dit is bepaald om te voorkomen dat de andere EGKS-productieactiviteiten van de groep, die in bedrijf blijven, rechtstreeks of indirect zouden kunnen profiteren van de verleende steun. Ook aan deze voorwaarde is voldaan; als in de zes onderhavige gevallen een onderneming rechtstreeks of indirect gecontroleerd wordt door een andere ijzer- en staalonderneming:

- wordt het onderdeel van de onderneming dat gesloten wordt, vrijwillig geliquideerd en worden alle installaties waarover dit bedrijfsdeel beschikt, vernietigd;
- behoren de lokatie die gesloten wordt, en de lokatie die in bedrijf blijft, tot gescheiden rechtspersoonlijkheden die onafhankelijk van elkaar bestuurd worden; met name wordt de te sluiten onderneming uitsluitend door de liquidateuren bestuurd en enkel met het oog op de nakoming van verplichtingen in verband met de liquidatie.

Op basis van deze gegevens heeft de Commissie reden om aan te nemen dat de banden tussen de delen van het ijzer- en staalconcern die op de markt actief zullen blijven, en het deel dat gesloten wordt, onherroepelijk worden verbroken, en dat derhalve geen risico aanwezig is dat de steun van de ene op de andere onderneming wordt overgedragen.

In artikel 4, lid 2, laatste alinea, van de Staalsteuncode van de Gemeenschap is bepaald dat het bedrag van de steun het hoogste bedrag van de twee volgende waarden niet mag overschrijden:

- de contante waarde van de bijdrage in de vaste kosten die van de installaties gedurende een periode van drie jaar verkregen kan worden, onder aftrek van alle baten die de steunontvangende onderneming op grond van de sluiting geniet;
- de boekhoudkundige restwaarde van de te sluiten installaties, in het geval van na 1 januari 1990 uitgevoerde herwaarderingen verminderd met het deel van de herwaarderingen dat het nationale inflatiepercentage overschrijdt.

Opgemerkt zij in dit verband dat in alle zes gevallen de steun wordt verstrekt met inachtneming van de criteria van artikel 4, lid 2, laatste streepje, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS; de steun, die overeenkomt met het gemiddelde van de twee in dit artikel van de Staalsteuncode bepaalde criteria, is daarmee vanzelfsprekend lager dan de maximale steun die op grond van de betrokken bepalingen is toegestaan.

Wat betreft de regelmaat van de productie, en met name de omschrijving daarvan, zij eraan herinnerd dat in de Staalsteuncode geen definitie hiervan wordt gegeven. Daarom heeft de Commissie in haar besluit tot goedkeuring van de Italiaanse wet nr. 481 van 3 augustus 1994 besloten dat aan dit criterium voldaan is, als de steunontvangende onderneming gedurende het hele jaar 1993 en in 1994 tot en met 28 februari (de datum van de aanmelding bij de Commissie van wetsdecreet nr. 103, waarvan de inhoud door het Italiaanse Parlement is omgezet in wet nr. 481/94) gemiddeld ten minste één ploeg per dag, dan wel ten minste acht uur per dag, gedurende vijf dagen per week in bedrijf is geweest. Voorts besloot de Commissie dat als een onderneming eventueel niet voldoet aan het hiervoor vermelde criterium, de Italiaanse autoriteiten op grond van objectieve criteria moeten aantonen dat de onderneming regelmatig EGKS-ijzer- en staalproducten vervaardigd heeft. In dit laatste geval moet de Commissie de steun beoordelen in relatie tot de specifieke omstandigheden van het betrokken geval, ten einde het beginsel van de regelmaat van de productie te doen respecteren.

Uit de gegevens waarover de Commissie beschikt en die gebaseerd zijn op onafhankelijk deskundigenonderzoek dat door de Italiaanse autoriteiten overgelegd is, blijkt dat de zes betrokken ondernemingen (met uitzondering van Moccia, zaak N 793/95) weliswaar EGKS-ijzer- en staalproducten vervaardigd hebben tot de datum waarop de kaderwet betreffende ontmanteling van particuliere staalondernemingen in Italië bij de Commissie aangemeld is, doch niet gedurende het hele jaar 1993 en in 1994 tot en met 28 februari gemiddeld ten minste één ploeg per dag, dan wel ten minste acht uur per dag, gedurende vijf dagen per week in bedrijf zijn geweest.

Ferriera Acciaieria SpA (zaak N 777/95) heeft slechts 11 356 ton warmgewalste producten vervaardigd, hetgeen overeenkomst met 14,2 % van de capaciteit van het bedrijf; Acciaierie del Sud SpA (zaak N 780/95) heeft slechts 13 934 ton staal vervaardigd, hetgeen overeenkomt met 4,6 % van de capaciteit van het bedrijf, als

mede 14 459 ton warmgewalste producten, hetgeen overeenkomt met 5,8 % van de capaciteit van het bedrijf; Officine Laminatoi Sebino SpA (zaak N 790/95) heeft slechts 57 000 ton warmgewalste producten vervaardigd, hetgeen overeenkomt met 21,1 % van de capaciteit van het bedrijf, alsmede 64 000 ton staal, hetgeen eveneens overeenkomt met 21 % van de capaciteit van het bedrijf; Montifer Srl (zaak N 791/95) heeft slechts 32 000 ton warmgewalste producten vervaardigd, hetgeen overeenkomt met 11,8 % van de capaciteit van het bedrijf; Moccia Irme SpA (zaak N 793/95) is niet in bedrijf geweest; Mini Acciaieria Odolese SpA (zaak N 794/95) heeft slechts 30 973 ton warmgewalste producten vervaardigd, hetgeen overeenkomt met 16,7 % van de capaciteit van het bedrijf.

Desalniettemin zijn de Italiaanse autoriteiten van mening dat de betrokken ondernemingen recht hebben op de steun voor sluiting, aangezien de navolgende omstandigheden zouden aantonen dat aan het criterium van de regelmaat van de productie voldaan is:

a) wat betreft het personeel:

- de vennootschap heeft ten minste 25 % van de werknemers op de loonlijst in dienst gehouden;
- de vennootschap heeft opleidingscursussen georganiseerd die door ten minste 25 % van de werknemers zijn gevolgd;
- de vennootschap heeft in het kader van een interne herstructurering van de onderneming gebruik gemaakt van een overheidsregeling voor vervroegde pensionering;

b) wat betreft de installaties:

- tussen 1989 en 1992 zijn omvangrijke investeringen gedaan om de produktiviteit van de installaties te verhogen;
- in 1992 en 1993 zijn grote onderhoudswerkzaamheden verricht;
- de installaties kunnen de produktieactiviteiten hervatten met een investering van minder van 10 % van hun totale waarde;

c) overige omstandigheden:

- de vennootschap heeft haar contract voor de levering van elektriciteit niet opgezegd en betaalt elke maand de rekening daarvoor;
- hoewel de productie niet regelmatig geweest is, is de vennootschap via de verkoop van staalproducten actief gebleven op een EGKS-markt;
- de vennootschap heeft de Commissie de EGKS-aangifteformulieren toegezonden (formulieren 260-261 enz.).

De Commissie is evenwel van mening dat bovengenoemde omstandigheden niet aantonen dat voldaan is aan het criterium van de regelmaat van de produktie als bedoeld in de Staalsteuncode en de eerder genoemde beslissing van de Commissie. Daarom heeft de Commissie, in dit stadium van haar onderzoek naar de zes gevallen in kwestie, reden om aan te nemen dat de betrokken ondernemingen geen recht hebben op de steun voor sluiting in de zin van artikel 4 van de Staalsteuncode van de Gemeenschap; gebleken is immers dat zij tot de datum van de aanmelding van kaderwet nr. 481 betreffende ontmanteling van particuliere staalondernemingen in Italië niet regelmatig EGKS-ijzer- en staalprodukten vervaardigd hebben.

Op basis van de bovenvermelde gegevens is het voor de Commissie op dit moment uiterst moeilijk om vast te stellen of de steun in kwestie verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. Derhalve is het noodzakelijk en opportuun om ten aanzien van de steun in kwestie in de betrokken zes gevallen de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS in te leiden.

In het kader van deze procedure verzoekt de Commissie middels dit schrijven de Italiaanse regering binnen een maand na dagtekening van deze brief haar opmerkingen kenbaar te maken, met name met betrekking tot het niet-nakomen van procedurevoorschriften, i.c. de verplichting de betrokken steun vóór de toekenning ervan aan te melden, alsmede alle informatie te verstrekken die nodig kan zijn voor een betere beoordeling van de overheidsmaatregelen in kwestie.

Voorts vestigt de Commissie de aandacht van de Italiaanse regering op het feit dat verlangd kan worden dat alle onrechtmatig toegekende steun, dat wil zeggen steun die is toegekend zonder dat de definitieve beslissing van de Commissie is afgewacht, wordt terugbetaald. De terugbetaling van onrechtmatig toegekende steun omvat betaling van de rente daarover, berekend op basis van de rentevoet die voor de waardering van regionale steun is vastgesteld, te rekenen vanaf de datum waarop de steun aan de steunontvangende onderneming verleend is; dit is nodig om alle financiële voordelen die de steunontvangende ondernemingen vanaf de datum van uitkering van de onrechtmatige steun te onrechte genoten hebben, te niet te doen.

Voorts deelt de Commissie de Italiaanse regering mede dat zij door bekendmaking van deze brief in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden zal verzoeken hun opmerkingen kenbaar te maken."

De Commissie verzoekt de overige Lid-Staten en andere belanghebbenden haar hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregelen binnen één maand na dagtekening van deze bekendmaking toe te zenden op het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Deze opmerkingen zullen aan de Italiaanse regering worden medegedeeld.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

C 61/95 (ex NN 69/94)

Duitsland

(96/C 101/06)

(Voor de EER relevante tekst)

(Artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap)

Mededeling van de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag aan de andere Lid-Staten en overige belanghebbenden betreffende de steun verleend aan Gildemeister AG, Bielefeld

Bij onderstaand schrijven heeft de Commissie de Duitse regering in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden:

„In februari 1994 ontving de Commissie een klacht met de vraag of de volgende maatregelen ten gunste van de onderneming Gildemeister AG verenigbaar moesten worden geacht met het gemeenschapsrecht:

— de kwijtschelding, in 1985, van uitstaande vorderingen ten belope van 47 miljoen DM op Gildemeister;

— de verwerving van 23,31 % van het kapitaal van Gildemeister door de WestLB;

— de verlening aan Gildemeister door de deelstaat Noordrijn-Westfalen in 1993 van:

— een kredietgarantie van 20 miljoen DM;

— een garantie voor het in de markt plaatsen van een kapitaalverhoging van 40 miljoen DM.

Ook van andere partijen ontving de Commissie klachten van dezelfde strekking. Zij verzocht de Duitse autoriteiten om informatie in brieven van 23 februari 1994 en 2 augustus 1994. De Duitse autoriteiten verstrekten informatie bij brieven van 7 mei 1994 en 11 november 1994. Op 18 januari 1995 vond een bijeenkomst plaats van vertegenwoordigers van de Commissie en van de Duitse autoriteiten.

De Gildemeister-groep is één van de grootste producenten van gereedschapswerktuigen in Europa. Volgens de Duitse autoriteiten ondervindt de onderneming sinds 1991 de gevolgen van de ernstige crisis in de gereedschapswerktuigenindustrie. Gildemeister sloot 1991 af met een verlies van 29 miljoen DM. In 1992 bedroeg het verlies 70 miljoen DM bij een omzet van 378 miljoen DM. In 1993 dreigde een faillissement: bij een omzet van 254 miljoen DM werd een verlies geboekt van 59,1 miljoen DM.

Volgens een interimverslag bracht de onderneming haar verliezen in 1994 terug tot de helft van die van 1993. Verwacht wordt dat de onderneming in 1995 weer kostendekkend zal zijn.

De Duitse autoriteiten hebben verklaard dat er reeds sinds lange tijd betrekkingen bestaan tussen de WestLB en Gildemeister. De bank werd in 1969 aandeelhouder van de onderneming.

De Commissie heeft vastgesteld dat WestLB ten gunste van Gildemeister de volgende regelingen heeft getroffen:

- in 1984 bedroeg, volgens de aan de Commissie verstrekte informatie, de netto waarde vóór belasting (voor de overdracht van verliezen) van Gildemeister 68,4 miljoen DM. De geraamde verliezen voor 1984 bedroegen 71,4 miljoen DM, waaronder herstructureringsuitgaven ten belope van 45,1 miljoen DM. Ter compensatie van mogelijke buitensporige verliezen en om de onderneming een voldoende netto waarde te geven, werd het noodzakelijk geacht 59,9 miljoen DM aan uitstaande vorderingen kwijt te schelden.

De WestLB schold een aan Gildemeister verleend krediet van 47,3 miljoen DM kwijt, terwijl de deelstaat Noordrijn-Westfalen afzag een vordering van 12,6 miljoen DM op de onderneming, die was ontstaan als gevolg van een garantie die in 1983 aan Gildemeister werd verleend ter dekking van 70 % van een krediet ten belope van 20 miljoen DM, dat de onderneming ontving van de WestLB. In ruil voor de kwijtschelding werd een participatie van 8 miljoen DM in de toekomstige winsten van Gildemeister verleend.

Volgens de Duitse autoriteiten ging de WestLB over tot kwijtschelding van de schuld om de grote investering van de bank in de onderneming te beschermen. Gelet op de participatie die de bank op dat moment in de onderneming had, zou zij in geval van een faillissement een groot verlies lijden (tussen 30 en 100 miljoen DM). Men stelde zich op het standpunt dat het nadelig zou zijn voor de toekomst van de onder-

neming om een te groot aandeel in de toekomstige winst te verlangen, aangezien dit een beperking zou betekenen voor toekomstige kapitaalverhogingen en derhalve voor het voortbestaan van de onderneming. Daarom stemde de deelstaat Noordrijnland-Westfalen in met een winstaandeel ter waarde van ongeveer 50 % van het kwijtgescholden bedrag. Om dezelfde reden zag de WestLB, destijds met 17,9 % de grootste aandeelhouder, af van een dergelijke participatie in ruil voor het bedrag van 47 miljoen DM.

Aangezien de onderneming in bedrijf bleef, ontving de WestLB te zijner tijd inkomsten als aandeelhouder⁽¹⁾, hoewel het bedrag van 47 miljoen DM niet werd terugbetaald. Het winstaandeel van de deelstaat Noordrijnland-Westfalen werd uitgekeerd in 1987 en bedroeg, na aftrek van de gebruikelijke kosten, 7,1 miljoen DM.

- in 1992 ontving Gildemeister een lening van 20 miljoen DM tegen marktvoorwaarden van een consortium van banken. De WestLB participeerde voor 19,5 %; de overige 59,5 % van het krediet werd verstrekt door particuliere banken;

— WestLB: 19,5 %

— Deutsche Bank AG: 17 %

— Dresdner Bank AG: 14,5 %

— Sparkasse: 11,5 %

— Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 9,5 %

— Commerzbank AG: 9,5 %

— Hamburgische Landesbank Girozentrale: 9,5 %

— IKB Deutsche Industriebank: 9 %.

In verband met dit krediet verleende de deelstaat Noordrijnland-Westfalen een kredietgarantie voor 80 % van het totale bedrag. Deze garantie werd verleend in het kader van de richtsnoeren voor de verlening van garanties door de deelstaat Noordrijnland-Westfalen zoals goedgekeurd door de Commissie in 1988.

- begin 1993 schold een consortium van banken, met een verbetering van de marktsituatie in het vooruitzicht, 15 miljoen DM aan schulden kwijt in ruil voor een aandeel in de toekomstige winsten van Gildemeister. De WestLB participeerde voor 16,7 %; 65,7 % van de schuldverlaging kwam voor rekening van particuliere banken:

⁽¹⁾ Volgens de Duitse autoriteiten kwam de netto waarde van Gildemeister dank zij deze maatregelen uit op 58,9 miljoen DM. De onderneming kon in 1985 weer kostendekkend worden en behaalde in 1986 en 1987 weer winsten van respectievelijk 5,2 miljoen en 14,1 miljoen DM.

- WestLB: 16,7 %
 - Deutsche Bank AG: 16,4 %
 - Dresdner Bank AG: 15 %
 - Commerzbank AG: 8 %
 - Bayerische Landesbank: 10,7 %
 - Hamburgische Landesbank Girozentrale: 7,3 %
 - National Westminster Bank: 9,3 %
 - Royal Bank of Canada: 9,3 %
 - Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 7,3 %
- in de tweede helft van hetzelfde jaar werd duidelijk dat de voorspellingen niet zouden uitkomen. Een bankenconsortium besloot Gildemeister een bedrag van 16 miljoen DM aan vorderingen kwijt te schelden. De WestLB participeerde voor 18,9%; meer dan 50 % van de kwijtschelding kwam voor rekening van particuliere banken.

- WestLB: 18,9 %
- Deutsche Bank AG: 19,6 %
- Dresdner Bank AG: 10,1 %
- Commerzbank AG: 8,5 %
- Royal Bank of Canada: 8,5 %
- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 6,8 %
- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 6,8 %
- National Westminster Bank: 5 %
- Bayerische Landesbank: 12,7 %
- Sparkasse Bielefeld: 2,9 %
- IKB Deutsche Industriebank: 2,1 %.

Voorts schold de deelstaat Noordrijnland-Westfalen Gildemeister een bedrag van 16 miljoen DM kwijt, een vordering die was ontstaan als gevolg van de verlening van een garantie eerder dat jaar in verband met de lening van 20 miljoen DM van 1992. Alle betrokkenen ontvingen in ruil voor de kwijtschelding een participatie in de toekomstige winst.

- in 1993 werden nieuwe kredieten ten belope van 28 miljoen DM verstrekt. De WestLB participeerde voor 25,4%; 50,6 % van het krediet werd verstrekt door particuliere banken:
 - WestLB: 25,4 %
 - Deutsche Bank AG: 20,2 %

- Dresdner Bank AG: 14,1 %
- Commerzbank AG: 8,2 %
- Royal Bank of Canada: —
- Hamburgische Landesbank Girozentrale: 8,5 %
- Berliner Handels- und Frankfurter Bank: 7,5 %
- National Westminster Bank: 4,6 %
- Bayerische Landesbank: 5,4 %
- Sparkasse Bielefeld: 2,6 %
- IKB Deutsche Industriebank: 3,5 %.

Het aandeel van de WestLB was zo hoog (25,4 %) omdat de bank het aandeel van de Royal Bank of Canada overnam, met inbegrip van de daaraan verbonden toekomstige winsten.

- in oktober 1993 garandeerde de WestLB het in de markt plaatsen van een kapitaalverhoging van 40 miljoen DM. Tussen 2 maart 1994 en 8 maart 1994 had de WestLB 196 394 aandelen in handen, ofwel 49,7 % van de totale emissie en 23,2 % van het totale verhoogde kapitaal. De rest van de aandelen werd verkocht aan een groot aantal verschillende aandeelhouders.

De WestLB verminderde haar participatie tot 101 592 aandelen (12 % van het kapitaal van Gildemeister). Dagelijks werden tot 6 000 aandelen verkocht: de prijs fluctueerde tussen 144,6 DM en 240,2 DM. De WestLB maakte winst met deze operatie. Momenteel bedraagt het aandeel van de bank in de onderneming nog steeds 12 %.

Bij schrijven van 24 september 1993 meldden de Duitse autoriteiten bij de Commissie het voornemen van de Beierse autoriteiten aan om steun te verlenen aan de ondernemingen Deckel AG en Maho AG in het kader van hun fusie. De steun was bestemd voor herstructureringsmaatregelen. De steun bestond uit een rentesubsidie van 2,15 miljoen DM voor een bankkrediet van 30 miljoen DM (met een looptijd van vier jaar, een nominale rente van 5 % en een aflossingsvrije periode van twee jaar). De Commissie gaf op 26 november 1993 haar goedkeuring voor de steun.

De fusie liep vervolgens vertraging op wegens een rechtszaak die tegen het besluit werd aangespannen door de kleinere aandeelhouders. Dit betekende dat het goedgekeurde krediet niet kon worden gebruikt en dat er gedurende enige tijd geen samenwerking mogelijk was tussen het management van beide ondernemingen. Dit leidde er uiteindelijk toe dat de van de fusie verwachte synergie niet tot stand kwam. Op 29 april 1994 vroeg de onderneming surséance van betaling aan en op 30 juni 1994 het faillissement. De door de Commissie goedgekeurde steun werd derhalve nooit uitgekeerd.

Op 30 juli 1994 stemde de curator in met de overname van bepaalde onderdelen van Deckel/Maho door Gildemeister.

De nieuwe onderneming Deckel Maho GmbH, gevestigd te Pfronten, is voor 100 % eigendom van Gildemeister en heeft een aandelenkapitaal van 40 miljoen DM. De voornaamste activiteit betreft metaalbewerkingsmachines (handbediende en computergestuurde universele frees- en boormachines en volautomatische bewerkingscentra voor bedrijven met flexibele seriële afwerking).

Van de oorspronkelijk Deckel/Maho-fabrieken werd alleen het volgende behouden:

- Pfronten: frees- en boormachines (personeelsbestand ingekrompen van 630 tot 500);
- Geretsried: bewerkingscentra. Voornemen om 210 stuks per jaar te produceren met ongeveer 270 werknemers;
- Seebach (Thüringen): in de Gildemeister-groep behouden als een 100 % dochteronderneming, produceert kleine universele frees- en boormachines met 200 werknemers.

In het kader van de financiering van de overname werden de volgende regelingen getroffen:

- Deckel Maho GmbH ontving een langlopend krediet van 21,2 miljoen DM (de WestLB was hier niet bij betrokken). De participerende banken waren:
 - Bayerische Landesbank Girozentrale: 8 miljoen DM;
 - IKB Deutsche Industriebank: 6,2 miljoen DM;
 - Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (LfA): 5 miljoen DM;
 - Sparkasse Ostallgäu: 2 miljoen DM;
- de LfA verstreekte tevens een achtergestelde lening met een looptijd van vijf jaar ten belope van 15 miljoen DM tegen een rente van 9,25 %. De rente werd teruggebracht tot 8,25 % door de financiering van 1 % door de Beierse autoriteiten in het kader van het vierde onderdeel van de Bayernfonds-regeling van de deelstaat Beieren;
- de Thüringer Aufbaubank, Erfurt, verstreekte Deckel Maho Seebach GmbH een krediet van 23,5 miljoen DM tegen een rente van 8 % op jaarbasis en 0,1 % voor de transactiekosten. Als onderpand voor de kredieten dienden de terreinen en productieapparatuur van de onderneming. De datum voor aflossing werd vastgesteld op 31 maart 1995;
- Deckel Maho GmbH en Deckel Maho Seebach GmbH werden van kapitaal voorzien door middel van een nominale kapitaalverhoging door Gildemeister van 34 miljoen DM in oktober 1994. De WestLB

nam de emissie over. De LfA en de Thüringische Industrie-Beteiligungsgesellschaft (TIB) verschaften de WestLB een achtergestelde garantie voor de emissie ten belope van 10 miljoen DM. De emissie werd voltekend en derhalve werd er geen beroep gedaan op de garanties.

Wat de gedragingen van de WestLB ten aanzien van Gildemeister betreft, is het gezien het feit dat het een staatsbank (*) betreft noodzakelijk om na te gaan of de ingrepen moeten worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de kwijtschelding van 47 miljoen DM door de bank in 1984 en de andere regelingen.

Volgens de Duitse autoriteiten was de kwijtschelding van 47 miljoen DM voor de bank noodzakelijk om haar grote belang in de onderneming destijds veilig te stellen. Derhalve blijft onduidelijk of deze moet worden aangemerkt als steun in de zin van artikel 92, lid 1, aangezien gesteld zou kunnen worden dat de bank handelde zoals elke andere particuliere investeerder. Het feit dat de bank in ruil voor de kwijtschelding van 47 miljoen DM echter geen aandeel in de toekomstige winsten ontving (of ten minste een percentage daarvan, zoals de deelstaat Noordrijnland-Westfalen) vormt voor de Commissie voldoende aanleiding om deze regeling nader te onderzoeken in het kader van de procedure, teneinde na te gaan of er al dan niet sprake is van steun.

Wat de andere maatregelen van de WestLB ten gunste van Gildemeister betreft, is de Commissie van mening dat er geen sprake is van de verlening van steun in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag. Andere particuliere banken handelden op dezelfde wijze en toen de bank alleen optrad, deed zij dit op grond van de goede vooruitzichten voor de toekomst. Deze verwachtingen zijn later bevestigd door de winstuitkering. Gesteld kan derhalve worden dat de bank zich gedroeg als een particuliere investeerder in een markteconomie, die verwacht een redelijk rendement op zijn investering te behalen.

Van het krediet van 21,2 miljoen DM aan Deckel Maho GmbH werd 30 % verstrekt door een particuliere bank, hetgeen een aanzienlijk percentage is. Dit krediet werd, net als de kredieten van de Thüringer Aufbaubank aan Deckel Maho Seebach, verleend tegen een percentage dat overeenstemt met de marktrente (8,95 % en 8 %) (?). Net als in het geval van de WestLB kan geconcludeerd worden dat de betrokken staatsbanken zich hebben gedragen als particuliere investeerders in een markteconomie die verwachten een redelijk rendement op hun investering te behalen.

(*) De aandeelhouders van de WestLB zijn de deelstaat Noordrijnland-Westfalen (43,2 %), de Landschaftsverband Rheinland (11,7 %), de Landschaftsverband Westfalen-Lippe (11,7 %), de Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (16,7 %) en de Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (16,7 %).

(?) De referentierente voor Duitsland bedroeg in 1994 6,62 % en 7,62 %.

Niettemin heeft de Commissie vastgesteld dat er sprake is van verscheidene elementen van steun in de zin van artikel 92, lid 1:

- de garantie die in 1993 werd verleend door de deelstaat Noordrijnland-Westfalen voor het in 1992 aan Gildemeister verleende krediet van 20 miljoen DM: deze garantie werd verleend in het kader van de richtsnoeren voor de verlening van garanties door de deelstaat Noordrijnland-Westfalen, die in 1988 door de Commissie werden goedgekeurd. De Commissie stemde in met deze regeling op voorwaarde dat garanties ter dekking van kredieten van meer dan 0,5 miljoen ecu aan ondernemingen met meer dan 300 werknemers in gevoelige sectoren en bestemd voor sanering („Sanierung”), zouden worden aangemeld bij de Commissie. Volgens de Duitse autoriteiten hoefden de aan Gildemeister verleende garanties niet te worden aangemeld.

De Duitse autoriteiten stellen dat onder saneringsmaatregelen moet worden verstaan de financiële maatregelen voor het herstellen van intacte kapitaalfondsen en een redelijke kapitaalstructuur op basis van problemen in het verleden bij het bedrijf. Het gegarandeerde krediet diende echter voor de financiering van maatregelen in het kader van de herstructurering van de onderneming; de problemen die waren ontstaan als gevolg van de moeilijkheden in het verleden bij het bedrijf werden gefinancierd met de maatregelen die werden getroffen door de aandeelhouders en de banken. Op grond hiervan werd geconcludeerd dat deze niet hoefden te worden aangemeld bij de Commissie.

Uit de momenteel bekende informatie kan niet worden afgeleid of de garantie wel of niet werd verleend ter dekking van een saneringskrediet („Sanierungskredit”). Uit de financiële problemen die vervolgens bij Gildemeister ontstonden blijkt echter dat dit inderdaad het geval was;

- de financiering van 1 % van de rente van 9,25 % voor de achtergestelde lening met een looptijd van vijf jaar ten belope van 15 miljoen DM door de LfA, toegekend door de Beierse autoriteiten in het kader van het Bayernfonds: de steun werd verleend uit hoofde van het vierde onderdeel van de Bayernfondsregeling, en werd niet aangemeld bij de Commissie. Elk geval van toepassing van deze regeling moet afzonderlijk worden aangemeld;
- de achtergestelde garantie die de LfA en de TIB afgaven aan de WestLB voor diens overname van de emissie van de kapitaalverhoging van Gildemeister ten belope van 34 miljoen DM in oktober 1994: ofschoon nooit een beroep werd gedaan op deze garantie, dient deze te worden aangemerkt als steun, aangezien deze de WestLB in staat stelde de kapitaalverhoging door te voeren. De voorwaarden waartegen deze garantie werd verleend, zijn tot op heden onbekend.

Geen van deze maatregelen werd overeenkomstig artikel 93, lid 3, aangemeld bij de Commissie, ofschoon de Duitse autoriteiten voor de financiering van 1 % van de rente van 9,25 % voor het door de LfA verleende kre-

diet, in het kader van hun contacten met de Commissie over deze zaak (¹), toestemming hebben gevraagd aan de Commissie.

De voorgenomen steun is van dien aard dat deze de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen in de zin van de artikelen 92, lid 1, van het EG-Verdrag en 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst. Enerzijds is er sprake van aanzienlijk handelsverkeer in gereedschapswerktuigen tussen de Lid-Staten. Als de verschillende maatregelen anderzijds echter worden beschouwd als onderdeel van een poging om de levensvatbaarheid van Gildemeister te herstellen, moet bedacht worden dat, zoals gesteld in de Communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden, herstructureringssteun hoe dan ook leidt tot vervalsing van de mededinging en verstoring van het handelsverkeer tussen de Lid-Staten, aangezien deze het proces van structurele aanpassing vertraagt door middel van subsidiëring van ondernemingen die in de nieuwe marktsituatie zouden moeten verdwijnen of worden geherstructureerd.

Herstructurering dient te geschieden in het kader van een haalbaar, samenhangend en verreichend programma om de levensvatbaarheid van een onderneming op de lange termijn te herstellen. Wil de Commissie haar goedkeuring geven voor een herstructureringsprogramma, dan dient te zijn voldaan aan alle algemene voorwaarden zoals vastgesteld in de richtsnoeren.

In dit stadium is het twijfelachtig of de in verband met Gildemeister getroffen maatregelen voldoen aan alle noodzakelijke voorwaarden. Bij de Commissie is geen herstructureringsplan ingediend. Gelet op de situatie in de sector gereedschapswerktuigen is tot op heden onduidelijk of de verwerving van Deckel/Maho door Gildemeister heeft geleid tot een vergroting van de capaciteit van de onderneming, hetgeen zou betekenen dat een onvoldoende bijdrage tot de herstructurering van de bedrijfstak is geleverd.

Noch Bielefeld noch Pfronten komen in aanmerking voor regionale steun.

Derhalve stelt de Commissie de Duitse regering hierbij in kennis van haar beslissing de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden met betrekking tot de volgende maatregelen ten gunste van Gildemeister AG:

- kwijtschelding in 1984 van uitstaande vorderingen ten belope van 47 miljoen DM (circa 20,8 miljoen ecu) door de Westdeutsche Landesbank Girozentrale;
- garantie verleend in 1993 door de deelstaat Noordrijnland-Westfalen ter dekking van 80 % van een bankkrediet ten belope van 20 miljoen DM (circa 9,8 miljoen ecu);
- financiering in 1994 van 1 % van de rente van 9,25 % voor een krediet van 15 miljoen DM van de LfA (ongeveer 7,7 miljoen ecu), verleend door de Beierse autoriteiten uit hoofde van het Bayernfonds;

(¹) Brief van de Duitse autoriteiten van 11 november 1994.

- achtergestelde garantie verleend in 1994 voor 10 miljoen DM (ongeveer 5,1 miljoen ecu) door de Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung (LfA) en de Thüringische Industrie-Beteiligungsgesellschaft (TIB).

Als onderdeel van de procedure worden uw autoriteiten hierbij aangemaand binnen één maand na kennisgeving van dit schrijven hun opmerkingen, alsmede alle andere informatie die van belang kan zijn voor de beoordeling van de voorgenomen steun, kenbaar te maken.

De Commissie herinnert u aan de opschortende werking van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag en vestigt uw aandacht op de mededeling die is verschenen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983, alsmede de brieven aan alle Lid-Staten van 4 maart 1991 en 22 februari 1995, waarin werd medegedeeld dat alle onrechtmatige steun kan worden teruggevorderd van de begunstigde onderneming overeenkomstig de procedures van het nationale recht, vermeerderd met rente op basis van de referentierente voor regionale steun, en met ingang van de datum waarop de steun werd verleend.

De Commissie verzoekt hierbij de Duitse autoriteiten Gildemeister AG onverwijld in kennis te stellen van de inleiding van de procedure en van de mogelijkheid dat onrechtmatig ontvangen steun moet worden terugbetaald.

De Commissie deelt de Duitse regering voorts mede dat zij de volgende belanghebbenden van deze zaak in kennis zal stellen:

- andere Lid-Staten en overige belanghebbenden in de EU door middel van publikatie van onderhavig schrijven in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*;
- andere belanghebbenden in de EVA-landen die partij zijn bij de EER-Overeenkomst door publikatie van onderhavig schrijven in de EER-afdeling van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*;
- de Toezichthoudende autoriteiten van de EVA door middel van toezending van onderhavig schrijven in de Engelse taal.”.

De Commissie maant hierbij de andere Lid-Staten en overige belanghebbenden aan haar binnen een maand na publikatie van dit schrijven hun opmerkingen over de maatregelen in kwestie mede te delen door deze te zenden naar:

Europese Commissie,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

De opmerkingen zullen worden medegedeeld aan de Duitse regering.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake uitrusting van zeeschepen ⁽¹⁾

(96/C 101/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(96) 47 def. — 95/0163(SYN)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 13 februari 1996)⁽¹⁾ PB nr. C 218 van 23. 8. 1995, blz. 9.

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

Artikel 2

„Nieuw schip”:

een schip waarvan de kiel gelegd is of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevindt op of na de datum van aanneming van deze richtlijn. In deze definitie wordt met een soortgelijk stadium van de bouw het stadium bedoeld waarin:

- i) de bouw van een bepaald schip begint en
- ii) de samenbouw van dat schip reeds of ten minste 50 ton omvat of 1 % van de geschatte massa van al het bouwmaterieel, welke massa de kleinste is.

„Nieuw schip”:

een schip waarvan de kiel gelegd is of waarvan de bouw zich in een soortgelijk stadium bevindt op of na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn. In deze definitie wordt met een soortgelijk stadium van de bouw het stadium bedoeld waarin:

- i) de bouw van een bepaald schip begint en
- ii) de samenbouw van dat schip reeds of ten minste 50 ton omvat of 1 % van de geschatte massa van al het bouwmaterieel, welke massa de kleinste is.

Artikel 9, lid 1 (nieuw)

De Lid-Staten laten ten minste om de twee jaar door de bevoegde administratie of door een onpartijdige externe organisatie die door de bevoegde administratie is aangeduid een controleonderzoek uitvoeren naar de werkzaamheden die de aangemelde instanties namens hen verrichten. Het onderzoek dient te waarborgen dat de aangemelde instantie blijft voldoen aan de in bijlage C vermelde criteria.

Artikel 14, lid 2

Deze beproevingsprocedures mogen in geen geval discriminatie inhouden tussen in de vlaggestaat en in andere Lid-Staten geproduceerde uitrusting.

Deze beproevingsprocedures mogen in geen geval discriminatie inhouden tussen in de vlaggestaat en in andere staten geproduceerde uitrusting.

Bijlage C, punt 1a (nieuw)

De aangemelde instantie moet onafhankelijk zijn en mag niet onder controle staan van fabrikanten of leveranciers van de uitrusting.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3813/92 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast

(96/C 101/08)

COM(96) 40 def. — 96/0037(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 14 februari 1996)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende dat voor de in ecu vastgestelde maar in nationale valuta toe te passen bedragen betreffende de invoer van landbouwproducten verschillende omrekeningskoersen gelden naar gelang van het besluit waarbij zij worden vastgesteld; dat, behoudens uitdrukkelijk aangegeven uitzonderingen, de betrokken bedragen die worden vastgesteld bij een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid in de zin van artikel 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 3813/92⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽²⁾, in nationale valuta worden omgerekend aan de hand van de landbouwmrekeningskoers; dat voor de overige betrokken bedragen de omrekeningskoers wordt toegepast als bedoeld in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad⁽³⁾ tot vaststelling van het communautair douanewetboek, gewijzigd bij de Akte van toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden;

Overwegende dat als gevolg van deze twee verschillende systemen voor de omrekening van de bij invoer van landbouwproducten toe te passen bedragen, economische incoherenties en belangrijke administratieve verwikkelingen optreden; dat, behalve in uitzonderlijke of zeer bijzondere gevallen, steeds de omrekeningskoers moet worden toegepast die geldt voor bij invoer van landbouw- of andere producten geheven bedragen wanneer deze worden vastgesteld bij een besluit dat geen betrekking heeft op het gemeenschappelijk landbouwbeleid;

Overwegende dat de te nemen maatregelen noodzakelijkerwijze op het niveau van de Gemeenschap moeten worden vastgesteld; dat deze maatregelen behoren tot een materie die uitsluitend onder de bevoegdheid van de

Gemeenschap valt en dat zij een uniforme toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ten doel hebben,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 3813/92 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 3, lid 1, wordt de aanhef:

„Onverminderd de in de leden 2 en 3 bedoelde afwijkingen”

vervangen door:

„Onverminderd de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde afwijkingen”.

2. Aan artikel 3 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

„4. Onverminderd het bepaalde in lid 2 en artikel 5, is de landbouwmrekeningskoers voor de bij invoer geldende bedragen die bij een besluit inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid in ecu zijn vastgesteld en door de Lid-Staten in nationale valuta moeten worden toegepast, specifiek gelijk aan de koers die voor de betrokken producten geldt op grond van artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2913/92.”.

3. In artikel 6, lid 2 bis, wordt de eerste alinea vervangen door:

„Voor vooraf vastgestelde bedragen in ecu en voor bedragen die in ecu zijn vastgesteld na een inschrijving, met uitzondering van de in artikel 3, lid 4, bedoelde bedragen, kan de landbouwmrekeningskoers vooraf worden vastgesteld.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie of de belasting bij uitvoer van durumtarwe naar alle derde landen

(96/C 101/09)

I. Inschrijving

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de restitutie of de belasting bij uitvoer naar alle derde landen van durumtarwe van GN-code 1001 10 00.
2. De totale hoeveelheid waarvoor de in artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 95/96⁽²⁾, bedoelde maximumrestitutie of minimumbelasting bij uitvoer kan worden vastgesteld, bedraagt ongeveer 100 000 ton.
3. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig:
 - Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad⁽³⁾,
 - Verordening (EG) nr. 1501/95,
 - Verordening (EG) nr. 591/96 van de Commissie⁽⁴⁾.

II. Termijn

1. De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste wekelijkse inschrijving gaat in op 5 april 1996 en verstrijkt op 11 april 1996 om 10.00 uur.
2. De indieningstermijn voor de volgende wekelijkse inschrijvingen verstrijkt donderdags om 10.00 uur.

De termijn voor de indiening van offertes voor de tweede en volgende wekelijkse inschrijvingen gaat steeds in op de eerste werkdag na afloop van de vorige termijn.

Voor de perioden van 6 tot en met 9 mei 1996 en van 13 tot en met 16 mei 1996 kunnen geen offertes worden ingediend.

3. Dit bericht wordt alleen bekendgemaakt bij de opstelling van de inschrijving. Tenzij de bepalingen inzake de inschrijving worden gewijzigd of vervangen, geldt dit bericht voor alle in het kader van deze inschrijving te houden wekelijkse inschrijvingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. L 18 van 24. 1. 1996, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽⁴⁾ PB nr. L 84 van 3. 4. 1996, blz. 28.

III. Offertes

1. Offertes moeten schriftelijk worden ingediend per aangetekende brief, telex, telefax of telegram; dan wel door afgifte tegen ontvangstbewijs; zij moeten uiterlijk op de in hoofdstuk II vermelde dag en het daar aangegeven tijdstip in het bezit zijn van een van de hierna volgende instanties:
 - Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (BLE), Adickesallee 40, D-60322 Frankfurt am Main (telex: 699 76 24/699 76 33; telefax: 1564-793, 1564-794);
 - Office national interprofessionnel des céréales, 21, avenue Bosquet, F-75326 Paris Cedex 07 (télex: 200490 F OFILE/OFIDM 203 662; telefax: 47 05 61 32);
 - Ministero per il commercio con l'estero, direzione generale import-export, divisione IV, viale Shakespeare, I-00100 Roma (telex: 623437/610083/610471 MINCOMES; telefax: 592 62 17);
 - Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, Stadhoudersplantsoen 12, NL-2517 JL Den Haag (telex: 32579 HOVAKKER; telefax: 461400);
 - Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB)/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB), rue de Trèves 82/Trierstraat 82, B-1040 Bruxelles/Brussel (télex: BIRB 24076, 65567; télécopieur: 230 25 33, 280 03 07,
 - Intervention Board for Agricultural Produce, External Trade Division, Lancaster House, Hampshire Court, Newcastle upon Tyne, UK-ME4 7YE (telex: 848302; telefax: 583626 (0191) 226 18 39);
 - Department of Agriculture, Food and Forestry, Cereals Division, Agriculture House, Kildare Street, IRL-Dublin 2 (telex 93607 AGRI EI; telefax: 6616263);
 - EU-Direktoratet, Kampmannsgade 3, DK-1780 København (telex: 15137 DK; telefax: 33 92 69 48);
 - Ministério do Comércio e Turismo, Direcção-Geral do Comércio, Av. da República, 79, P-1000 Lisboa (telex: 13418; telefax: 793 22 10),
 - Service d'économie rurale, office du blé, 113-115, rue de Hollerich, L-1741 Luxembourg (télex: 2537 AGRIM L; telefax: 45 01 78);

- YDAGEP, 241, Acharnon, GR-10446 Athene (telex: 221736 ITAG GR; telefax: 8629373);
- Servicio Nacional de Productos Agrarios (SENPA), c/Beneficencia 8, E-28004 Madrid (telex: 41818/23427 SENPA E; telefax: 521 98 32/ 522 43 87);
- Statens Jordbruksverk, Vallgatan 8, S-55182 Jönköping (telex: 70991 SJV-S; telefax: 36190546);
- Maa- ja metsätalousministeriö, interventioyksikkö, PL 232 00171 Helsinki (telefax: 90-1609760, 90-1609790);
- AMA (Agrarmarkt Austria), Dresdnerstraße 70, A-1200 Wien (telefax: 0043-1-33151399, 0043-1-33151298).

Offertes die niet per telex, telefax of telegram worden ingediend, moeten in een dubbel verzegelde enveloppe worden ingezonden. Op de binnenste, eveneens verzegelde enveloppe moet de volgende vermelding zijn aangebracht: „Offerte betreffende de inschrijving voor de vaststelling van de restitutie of de belasting bij uitvoer van durumtarwe naar alle derde landen — Verordening (EG) nr. 591/96 — Vertrouwelijk”.

De inschrijvers blijven gebonden aan hun offertes tot de betrokken Lid-Staat de betrokkene in kennis heeft gesteld van de gunning.

2. De offerte, het bewijs en de verklaring bedoeld in artikel 5, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1501/95, moeten worden gesteld in de officiële taal of in een van de officiële talen van de Lid-Staat bij de instantie waarvan de offerte wordt ingediend.

IV. Inschrijvingswaarborg

De inschrijvingswaarborg moet worden gesteld ten gunste van de betrokken bevoegde instantie.

V. Gunning

Door de gunning ontstaat:

- a) het recht op afgifte van een uitvoercertificaat in de Lid-Staat waar de offerte werd gedaan; in dit certificaat wordt de restitutie of de belasting bij uitvoer vermeld die in de offerte is genoemd en die voor de betrokken hoeveelheid is gegund;
- b) de verplichting om in de onder a) bedoelde Lid-Staat voor die hoeveelheid een uitvoercertificaat aan te vragen.

EUROPEES ECONOMISCH SAMENWERKINGSVERBAND

Bekendmaking krachtens Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 (*) — Oprichting

(96/C 101/10)

1. **Statutaire naam van het EESV:** The Shuttleworth Precision Farming Alliance EEIG
2. **Datum van inschrijving van het EESV:** 14. 3. 1996
3. **Plaats van inschrijving van het EESV:**
 - a) **Lid-Staat:** UK
 - b) **Plaats:** UK-Cardiff CF4 3UZ
4. **Handelsregisternummer van het EESV:** GE 96
5. **Publikatie:**
 - a) **Volledige naam van de publikatie:** The London Gazette
 - b) **Naam en adres van de uitgever:** HMSO Publications, HMSO Publications Centre, 59 Nine Elms Lane, UK-London SW8 5DR
 - c) **Datum van publikatie:** 20. 3. 1996

(*) PB nr. L 199 van 31. 7. 1985, blz. 1.